

สรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดของชุมชนเมืองพญา สรุปได้ว่า เมืองพญาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการ โดยมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการเป็นเศรษฐกิจหลักของเมือง เนื่องจากปัจจัยทางกายภาพของพื้นที่ศึกษามีความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งเนื่องจากอยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร และสามารถเดินทางได้สะดวก เป็นสถานที่ตากอากาศชายทะเลที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานคร ที่สุด ดังนั้น จึงเป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกันมาก ส่งผลให้สภาพเศรษฐกิจของพญาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่การเติบโตของเมืองนั้นเกิดขึ้นโดยปราศจากการวางแผนรองรับ ขาดการควบคุมและการจัดระเบียบที่ดี การปลูกสร้างอาคารโรงแรม บ้านพักอาศัยต่าง ๆ มากมาย บางส่วนมีการรกร้างตามแนวคลอง เช่น คลองนาเกลือ และคลองพญาใต้ ทำให้คลองระบายน้ำเต็มแคบและตื้นเขิน นอกจากนี้ พื้นที่หนองน้ำเดิมซึ่งเคยเป็นพื้นที่รับน้ำเสียต่าง ๆ จากอาคาร ถกถมที่เพื่อการก่อสร้างอาคารจนหมด

การใช้ที่ดินในเขตเมืองพญาในปัจจุบัน (พ.ศ. 2536) เนื่องจากเมืองพญามีลักษณะเป็นชุมชนที่ขนานตามแนวสายของชายฝั่งทะเลและทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ทางทิศเหนือจะเป็นชุมชนนาเกลือซึ่งเป็นชุมชนดั้งเดิม ลักษณะของอาคารส่วนใหญ่จะเป็นห้องแถวไม้ 2 ชั้น สลับกับตึกแถว 2 ชั้น เป็นที่ตั้งของตลาดสดนาเกลือที่สามารถให้บริการครอบคลุมพื้นที่เมืองพญา พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ตั้งของโรงแรม สถานบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ส่วนทางตอนใต้ถูกกั้นด้วยเขาพระตำหนัก เป็นพื้นที่ที่การปลูกสร้างยังไม่หนาแน่นนัก และเป็นที่ลุ่มบางส่วน

แนวทางการใช้ที่ดินของเมืองพญาในอนาคต

เพื่อให้ชุมชนมีการขยายตัวอย่างเป็นระเบียบ และมีพื้นที่เหมาะสมพร้อมที่จะรองรับประชากรที่เพิ่มขึ้นในอนาคต มีแนวทางเกี่ยวกับการใช้ที่ดินประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัย สภาพการใช้ที่ดินด้านที่อยู่อาศัยในปัจจุบันของเมืองพญาส่วนใหญ่จะกระจุกกระจายอยู่ต่อจากย่านพาณิชย์กรรม จับกลุ่มเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ 2 กลุ่ม คือ บริเวณตลาดนาเกลือ และบริเวณถนนพญากลาง, พญาใต้ และถนนเทพประสิทธิ์ และจับกลุ่มกันอย่าง

เขบางบริเวณซอยวัดบุญญานาราม และบริเวณด้านทิศตะวันออกของถนนสุขุมวิท ซึ่งปัจจุบันมีโครงการบ้านจัดสรรเกิดขึ้นหลายโครงการ แนวโน้มของที่อยู่อาศัยในอนาคตในระยะแรกจะขยายตัวทางด้านเหนือและใต้ของเมืองพัทยา โดยเฉพาะพื้นที่ว่างด้านเหนือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนาเป็นที่อยู่อาศัยได้อย่างดี เช่น บริเวณที่ว่างระหว่างถนนหน้าตาเหนือและพัทยากลางและพื้นที่ว่างด้านทิศตะวันออกของถนนสุขุมวิทเหนือตลาดนาเกลือ ในระยะต่อมาจะขยายตัวไปทางด้านทิศตะวันออกของถนนสุขุมวิทซึ่งยังมีพื้นที่ว่างมากเพียงพอ

2. การใช้ที่ดินประเภทพาณิชย์กรรม สภาพการใช้ที่ดินด้านพาณิชย์กรรมในปัจจุบันจะเกาะกลุ่มหนาแน่นอยู่ตามแนวถนนสายเลียบหาด และถนนพัทยาสาย 2 บริเวณด้านถนนหน้าตาเหนือ, พัทยากลาง, พัทยาใต้ จากชายหาด ส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจด้านบริการนักท่องเที่ยว เช่น โรงแรม, ภัตตาคาร, และสถานบริการต่าง ๆ แนวโน้มในอนาคตจะขยายตัวไปทางด้านหาดนาจอมเทียน และบริเวณถนนพัทยากลาง

3. การใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมในเมืองพัทยาส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมบริการ เช่น อู่ซ่อมรถ หรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว เช่น โรงงานผลิตน้ำแข็งและน้ำบริสุทธิ์ โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะอยู่ตามแนวริมถนนสุขุมวิท ตั้งแต่บริเวณนาเกลือจนถึงบริเวณพัทยากลาง แนวโน้มในอนาคตของการใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมถูกกำหนดให้ลดลง อุตสาหกรรมใดที่ทำให้เกิดมลภาวะจะต้องเลิกหรือย้ายไปอยู่ที่อื่น จะคงไว้แต่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวเท่านั้น

4. การใช้ที่ดินเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและสนามกีฬา ปัจจุบันเมืองพัทยายังขาดแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจซึ่งไม่ใช่ชายหาด เมืองพัทยามีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติเป็นสวนสาธารณะขนาดเล็ก มีเนื้อที่ประมาณ 15 ไร่ นอกนั้นก็เป็นส่วนห่อมปากทางพัทยาใต้และปากทางพัทยากลาง ซึ่งในอนาคตยังต้องสร้างสวนสาธารณะเพิ่มขึ้นอีก โดยเฉพาะสนามกีฬา เมืองพัทยายังไม่มีสนามกีฬาที่เป็นมาตรฐานอยู่เลย

การเสนอแนะการใช้ที่ดินเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชน

จากการวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ที่จะพัฒนาเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองพัทยาสามารถเสนอแนะลำดับขั้นตอนการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการขยายตัวดังนี้ (ดูแผนที่ที่ 4.20)

ในปี พ.ศ.2534-2539 ต้องการพื้นที่ขยายตัวของชุมชนเท่ากับ 8,393.1 ไร่ เสนอแนะให้ใช้พื้นที่ว่างบริเวณ ก.

ในปี พ.ศ.2540-2544 ต้องการพื้นที่ขยายตัวของชุมชนเท่ากับ 3,466.71 ไร่ เสนอแนะให้ใช้พื้นที่ว่างบริเวณ ข.

ในปี พ.ศ.2545-2549 ต้องการพื้นที่ขยายตัวของชุมชนเท่ากับ 3,668.93 ไร่ เสนอแนะให้ใช้พื้นที่ว่างบริเวณ ค.

ในปี พ.ศ.2550-2554 ต้องการพื้นที่ขยายตัวของชุมชนเท่ากับ 4,181.90 ไร่ เสนอแนะให้ใช้พื้นที่ว่างบริเวณ ง.

จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดของชุมชนเมืองพัทยา พอสรุปได้ว่า เมืองพัทยาคือเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการ ทำให้เมืองพัทยามีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เศรษฐกิจของเมืองพัทยายขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยว ทำให้มีการอพยพแรงงานจากถิ่นต่าง ๆ เข้ามาในเมืองพัทยา ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ ปัญหาสาธารณูปโภค-สาธารณูปการที่ไม่เพียงพอ ปัญหาสภาพแวดล้อมและการรुकูล้ำล้นคลองสาธารณะและบริเวณชายหาด สภาพการระบายน้ำเสียลงทะเล ปัญหาต่าง ๆ แยกตามความสำคัญดังนี้

1. ปัญหาการระบายน้ำ

ลักษณะปัญหา

ในปัจจุบันเมืองพัทยามีบทบาทมากขึ้นนอกเหนือจากการเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ กล่าวคือ เป็นศูนย์ธุรกิจการค้า การบริการ ตลอดจนเป็นแหล่งที่ตั้งของหน่วยงานราชการและเอกชนที่โยกย้ายจากส่วนกลาง และเป็นบ้านพักอาศัยที่มีมาตรฐานสำหรับแรงงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรม ตามโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard) ทำให้การเจริญเติบโตของเมืองพัทยาคือเป็นไปอย่างรวดเร็ว ระบบสาธารณูปโภคที่จะรองรับไม่ทันต่อการเจริญเติบโตของเมือง ประกอบกับงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ การใช้ที่ดินในการปลูกสร้างอาคาร โรงแรม บ้านพักอาศัยต่าง ๆ มากมาย บางส่วนมีการรुकูล้ำตามแนวคลอง เช่น คลองนาเกลือ และคลองนันทยาใต้ ทำให้คลองระบายน้ำเดิมซึ่งกว้างเพียงพอต่อการระบายน้ำแคบลงและตื้นเขิน นอกจากนี้พื้นที่หนองน้ำเดิมซึ่งเคยเป็นพื้นที่รับน้ำเสียจากอาคารต่าง ๆ ถูกถมที่เพื่อการก่อสร้างอาคารจนหมด และที่สำคัญท่อระบายน้ำที่มีอยู่ยังไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการอุดตัน ซึ่งเกิดจากขนาดท่อเล็กและเศษวัสดุก่อสร้างทับถมลงในท่อระบายน้ำ

2. ปัญหาการรุกรานที่สาธารณะ

ลักษณะปัญหา

เมืองพัทยามีลักษณะเป็นชุมชนที่ขนานตามแนวยาวของชายฝั่งทะเลและทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ทางทิศเหนือเป็นชุมชนดั้งเดิม พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ตั้งของโรงแรม สถานบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ส่วนตอนใต้ซึ่งถูกกั้นด้วยเขาพระตำหนัก เป็นพื้นที่ติดชายทะเลที่มีสิ่งปลูกสร้างยังไม่หนาแน่นนัก มีลักษณะเป็นที่ลุ่มบางส่วน

สำหรับที่สาธารณประโยชน์ของเมืองพัทยา ประกอบด้วย ที่ชายทะเล ชายหาด บริเวณริมคลองต่าง ๆ รวมทั้งเกาะต่าง ๆ ตลอดจนที่สาธารณะซึ่งกันไว้ใช้ประโยชน์เพื่อส่วนรวม แต่เนื่องจากปัจจุบันที่ดินมีราคาสูงขึ้นประกอบกับประชากรจากที่อื่น ๆ ได้อพยพย้ายถิ่นเข้ามาอยู่ในเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุทำให้มีการบุกรุกครอบครองที่ดินสาธารณประโยชน์เหล่านั้นเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ทำลายทัศนียภาพการท่องเที่ยว ปัญหาด้านผังเมือง ตลอดจนปัญหามลภาวะ (น้ำเสีย)

3. ปัญหาการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย

ลักษณะปัญหา

การเก็บขยะ เมืองพัทยากำการเก็บขยะโดยการแบ่งเขตการเก็บขนขยะและรับผิดชอบเป็นเขต ๆ ประกอบด้วยเขตชุมชนนาเกลือ เขตชุมชนพัทยากลาง และเขตชุมชนพัทยาใต้-นาจอมเทียน

ในปัจจุบัน เมืองพัทยามีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในด้านการรักษาความสะอาดจำนวนทั้งสิ้น 292 คน แยกเป็นพนักงานกวาดขยะ 212 คน และพนักงานเก็บขยะ 80 คน มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอย (ถังขยะ) วางไว้ตามจุดต่าง ๆ ทั่วเขตเมือง

จำนวนรถยนต์บรรทุกขยะมี 20 คัน ให้บริการเก็บขยะในเขตเมืองพัทยาน้อยวันละ 2-3 เที่ยว/คัน/วัน (เวลา 05.00-13.00 น. และเวลา 13.00-22.00 น.) ส่วนการกวาดขยะตามเขตชุมชน ตรอก ซอย ทางเท้าและชายหาดนั้น แบ่งการกวาดเป็น 11 สาย ตั้งแต่เวลา 04.00-12.00 น. เวลา 12.00-20.00 น. และเวลา 20.00-04.00 น.

การทิ้งขยะ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนและนักท่องเที่ยว มีการทิ้งขยะมูลฝอยตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วไปโดยเฉพาะวันศุกร์สัปดาห์ ซึ่งจะพบมากในบริเวณย่านธุรกิจการค้า ย่านชุมชนและตามชายหาด ตลอดจนที่สาธารณะต่าง ๆ

การกำจัดขยะ ปัจจุบันเมืองพัทยานำขยะออกไปทิ้งนอกเขตเมืองพัทยาบริเวณ ซอยวัดอินทาราม ตำบลห้วยใหญ่ ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองพัทยาประมาณ 12 กม. จำนวนพื้นที่ 35

ไว้ ซึ่งใช้เป็นที่พักจัดขยะมาตั้งแต่ปี 2529 อีกประมาณ 1-2 ปีข้างหน้าจะไม่สามารถรองรับปริมาณขยะได้

ระบบการกำจัดขยะ กำจัดโดยวิธีฝังกลบ (Landfill) ซึ่งเป็นการกำจัดขยะที่ยังไม่ถูกหลัก และเต็มรูปแบบของการกำจัดตามระบบ (Sanitary Landfill) คือ มีระบบกำจัดน้ำชะขยะ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในการที่ประชาชนในบริเวณข้างเคียงได้รับความเดือดร้อนจากการใช้น้ำใต้ดิน

จำนวนปริมาณขยะที่เก็บได้/วัน มีถึง 113 ตัน ในการปฏิบัติงานกำจัดขยะมีรถขุดตักตัวอย่าง 1 คัน รถยนต์แทรกเตอร์ 1 คัน และรถดั้มพ์ 1 คัน รวม 4 คัน เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว ซึ่งมีประชากรและนักท่องเที่ยวเข้ามาจำนวนมาก ปริมาณขยะก็มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และพื้นที่ต้องการใช้กำจัดขยะต้องมีเพียงพอถึง 100 ไร่ขึ้นไป

4. ปัญหาสภาวะแวดล้อมเป็นพิษหรือมลภาวะ

ลักษณะปัญหา

เมืองพัทยาเป็นเมืองธุรกิจด้านการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการก่อสร้างโรงแรม ภัตตาคาร และสถานบริการอื่น เพื่อรองรับธุรกิจด้านนี้อย่างกว้างขวาง ตลอดจนการเพิ่มของประชากร เนื่องจากอพยพเข้ามาทำงาน จึงส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำแนกมลภาวะที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยา ได้ดังนี้

1. มลภาวะเป็นพิษที่เกิดจากเสียง มักเกิดจากสถานบริการที่เปิดเครื่องเสียงดังเกินขนาด สร้างความรำคาญแก่ประชาชนโดยทั่วไป

2. มลภาวะเป็นพิษที่เกิดจากจราจร เกิดจากปริมาณการจราจรต่อวัน มีปริมาณหนาแน่นมาก ก่อให้เกิดการจราจรติดขัดในถนนหลักทางสาย โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ จะพบในบริเวณที่ชุมชนหนาแน่น อากาศจะเสีย มีควันจากท่อไอเสีย และฝุ่นละอองจำนวนมาก

3. มลภาวะเป็นพิษที่เกิดจากขยะมูลฝอย มักเกิดจากปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและบุคลากรอุปการะในการจัดเก็บโดยเฉพาะรถขนขยะ และภาชนะรองรับขยะไม่เพียงพอ จึงก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยตกค้าง ในบางวันบริเวณย่านธุรกิจการค้า ชุมชนและตามชายหาดก่อให้เกิดกลิ่นความสกปรกรุนแรง เป็นที่รำคาญและเป็นการทำลายสุขภาพของประชาชน

4. มลภาวะเป็นพิษที่เกิดจากน้ำเสีย สืบเนื่องแต่เดิมระบบบำบัดน้ำเสียของเมืองพัทยาเป็นระบบแยก (ท่อรับน้ำเสียและท่อรับน้ำฝนคนละท่อกัน) เกิดปัญหาการต่อท่อรับน้ำเสียลงท่อรับน้ำฝน ซึ่งท่อรับน้ำฝนจะระบายออกสู่ทะเลโดยตรง ก่อให้เกิดมลภาวะกับน้ำทะเล อีกทั้งการรุกรานแนวคลองและพื้นที่ชายทะเล อาคารที่รุกรานดังกล่าว จะระบายน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล

ลงคลองหรือทะเลโดยตรงและประการสำคัญที่สุด ระบบบำบัดน้ำเสียของเมืองพัทลุงยังไม่เพียงพอที่จะทำการบำบัดน้ำเสียได้ ท้นต่อปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน กล่าวคือ โรงบำบัดน้ำเสียที่ซอยเกษมสุวรรณสามารถรับน้ำเสียได้ 8,000 ลบ.ม./วัน มีพื้นที่รับน้ำเสีย 1,650 ไร่ บริเวณชุมชนพืษากลางและปรับปรุง โรงบำบัดน้ำเสียที่โรงเรียนเมืองพัทลุง 8 (ซอย 17) ให้สามารถรับน้ำเสียได้ 5,000 ลบ.ม./วัน มีพื้นที่รับน้ำเสีย 500 ไร่ บริเวณชุมชนพืษายาใต้ รวมความสามารถที่จะบำบัดน้ำเสียได้ 10,000 ลบ.ม./วัน มีพื้นที่การรับน้ำเสีย 2,150 ไร่ ซึ่งปริมาณน้ำเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้น ต่อวันประมาณ 30,472 ลบ.ม.

5. ปัญหาถนน สะพาน ทางเท้า ไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน

ลักษณะปัญหา

จากการเจริญเติบโตของเมืองพัทลุง ซึ่งเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยขาดการวางแผนและการควบคุมที่ดีมาตั้งแต่เริ่มแรก เมืองพัทลุงซึ่งมีงบประมาณจำกัด ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการต่าง ๆ ที่วางไว้ใน การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ทั้งทางด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ จึงทำให้ต้องประสบกับปัญหาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะถนน สะพาน ทางเท้าไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน กล่าวคือ

พื้นที่ผิวถนนในปัจจุบันของเมืองพัทลุง โดยทั่วไปอยู่ในสภาพที่ดี แต่ก็มีถนนบางสายในย่านธุรกิจยังคับแคบ ขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ มีน้ำท่วมผิวจราจรอยู่เสมอ ทำให้การสัญจรไปมาของประชาชนเป็นไปด้วยความยากลำบาก และถนนสายหลักสำคัญยังมีขนาดช่องทางเล็กไม่ได้มาตรฐาน

ถนนภายในเขตเมืองพัทลุงมี 3 ประเภท คือ ถนน ค.ส.ส. ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ถนนเหล่านี้มีสภาพการใช้งานมากและนาน มีรถบรรทุกวิ่งผ่านอยู่เป็นประจำ จึงทำให้ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ ผิวจราจรไม่เรียบ เช่น ถนนพืษายา 2 ถนนพืษายา 3 ถนนเลียบบหาดนาจอมเทียน และถนนเลียบบชายหาดพืษายาใต้ เป็นต้น และถนนย่านชุมชนได้มีบรรดาพ่อค้าแม่ค้านำของมาวางขายบนทางเท้า เช่น บริเวณตลาดสด ถนนชายหาดพืษายากลางและพืษายาใต้ จึงทำให้ถนนและทางเท้าเกิดความสกปรกและชำรุด

6. ปัญหาการจราจรไม่เป็นระเบียบ

ลักษณะปัญหา

พัทลุงเป็นเมืองท่องเที่ยวตากอากาศชายทะเล ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 150 กิโลเมตร สามารถใช้เส้นทางติดต่อได้หลายทาง ได้แก่ ทางรถยนต์ ทางรถไฟ

ทางเครื่องบิน (เช่าเหมาลำ) และทางน้ำ (เรือ) แต่ในสภาพปัจจุบันยังใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ นอกจากทางรถยนต์เท่านั้น ทำให้มีปัญหาด้านการจราจรแออัด บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3

(ถนนสุขุมวิท) และยังเป็นปัญหาต่อเนื่องเข้ามาในเขตเมืองพัทยาอีกด้วย ดังจะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มาเยือนพัทยา ในปี.ศ. 2533 มีประมาณ 2.7 ล้านคนในจำนวนนี้เป็นผู้เดินทางโดย

รถยนต์โดยสารประจำทาง	ประมาณ 1.2 ล้านคน หรือร้อยละ 44.15
รถนำเที่ยว	ประมาณ 0.9 ล้านคน หรือร้อยละ 35.25
รถยนต์ส่วนตัว	ประมาณ 0.5 ล้านคน หรือร้อยละ 19.74
อื่น ๆ	ประมาณ 0.1 ล้านคน หรือร้อยละ 1.86

7. ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเมืองพัทยา

ลักษณะปัญหา

การขยายตัวทางด้าน การท่องเที่ยวอย่างรวดเร็วของเมืองพัทยานี้ ยังผลให้ธุรกิจการค้าต่าง ๆ เช่น โรงแรม อาคาร ร้านค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้นมากมาย ประชาชนจากจังหวัดต่าง ๆ พากันหลั่งไหลเข้ามาประกอบอาชีพในเมืองพัทยา และเพิ่มจำนวนมากขึ้น เมื่อคนจากหลายถิ่นมารวมกันอยู่มากขึ้น ปัญหาในการแก่งแย่งกันประกอบอาชีพจึงติดตามมา ส่งผลให้ขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น สร้างภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยวซึ่งความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยที่พบในเขตเมืองพัทยา ได้แก่

1. บรรดาพ่อค้า แม่ค้า วางของขายบนทางเท้า ถนน และซอยต่าง ๆ ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ เกะกะ กีดขวางการจราจรและก่อให้เกิดความสกปรก รกรุงรังรวมทั้งบาร์เบียร์ ซึ่งขาดการกำหนดโซนการตั้งของกิจกรรมประเภทนี้ จึงทำให้เกิดการขยายตัวทั่วเขตเมืองพัทยา

2. ผู้ดำเนินการก่อสร้างต่าง ๆ เท ทิ้ง วาง กองเศษวัสดุ ไว้บนพื้นผิวจราจร และทางเท้าก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ และความไม่สะดวกในการสัญจรของประชาชน

3. บริเวณชายหาด ซึ่งเป็นที่พักผ่อนตากอากาศถูกผู้ดำเนินการทำธุรกิจบางประเภทเช่น เตียงผ้าใบ หาดผลประโยชน์กันจนบางแห่งไม่เหมาะสมจะเป็นที่พักผ่อน รวมทั้งผู้ประกอบการอาชีพหาเบเร่ แผงลอย บนชายหาดยังก่อให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ และความไม่สะดวกในการสัญจรของประชาชน

4. ในน่านน้ำเขตเมืองนันทายรรดาเรือต่าง ๆ ที่มีเป็นจำนวนมากกว่า 1,000 ลำ มักไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของเมืองนันทายที่วางไว้ เช่น นำเรือเข้ามาจอดในเขตว่ายน้ำ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวไม่อยากจะลงเล่นน้ำเกรงว่าจะเป็นอันตราย การจอดเรือท่องเที่ยวในอ่าวนันทายที่ไม่มีระเบียบ อันจะเป็นการทำลายทัศนียภาพทางด้านท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก

8. ปัญหาชุมชนแออัดและแหล่งเสื่อมโทรม

ลักษณะปัญหา

ชุมชนแออัดมีอาคารบ้านเรือนทรุดโทรม ไร้ระเบียบ ประชากรหนาแน่น มีปัญหาด้านการครองชีพเนื่องจากประชาชนขาดอาชีพหลักที่แน่นอน ความสะอาดของอาคารบ้านเรือนและสิ่งแวดล้อมไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ บางบ้านไม่มีส้วม สภาพชุมชนโดยทั่วไปเป็นป่าละเมาะโดยรอบ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ เช่น งู ตะขาบ ในชุมชน มีการเล่นการพนันขาดความสามัคคี สุขภาพของประชาชนโดยเฉพาะเด็ก ๆ เสื่อมโทรม เป็นโรคขาดสารอาหาร ปัญหาชุมชนแออัดและแหล่งเสื่อมโทรมยังก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมาอีกเช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม มีการฉกชิงวิ่งราว โจรกรรมทรัพย์สิน ปัญหาหญิงบริการ และหญิงประเภทสอง ฯลฯ

9. ปัญหาการให้บริการน้ำประปาไม่เพียงพอ

ลักษณะปัญหา

จากผลของการดำเนินการพัฒนาประเทศในส่วนต่าง ๆ ตามโครงการของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคโดยทั่วไป รวมทั้งได้กลายมาเป็นปัญหาด้านสาธารณสุขที่เพิ่มขึ้นใหม่ในช่วงปลายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ในการพัฒนาพื้นที่เฉพาะและการพัฒนาเมืองตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งรวมถึงเมืองนันทายด้วยตลอดจนเป็นปัญหาที่ลำดับความสำคัญเป็นอันดับแรกของจังหวัดชลบุรี ในช่วงพ.ศ. 2535-2539 และจากการที่เมืองนันทายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีขนาดใหญ่ของประเทศ มีอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงมาก ทำให้ความต้องการใช้น้ำมีแนวโน้มที่สูงขึ้นทุกปี ทำให้การบริการน้ำประปาไม่ทันต่อการเจริญเติบโตของเมือง ในปัจจุบันทางการประปานันทายนาเกลือได้ทำการแก้ไขปัญหาระงควันโดยการขยายกำลังผลิตและเพิ่มแหล่งน้ำดิบ ซึ่งในอนาคตทางการประปาส่วนภูมิภาคได้ทำการแก้ปัญหาระยะยาวโดยก่อสร้างโรงกรองน้ำใหม่ และเพิ่มแหล่งน้ำดิบอีก ทำให้ในอนาคตเมื่อระบบผลิตทั้งหมดเสร็จเรียบร้อยก็จะคลี่คลายปัญหาการขาดแคลนน้ำประปาของเมืองนันทายได้(ดูรายละเอียดที่ 5)